

בשנת אחת לבקשאר מלך ככל, ראה דינאל חלום
וחזיון ראשו על משכבו. כתב דינאל את החלום, וקרה
אמר בראש דבריו:

פסח דינאל ואמר, רואה הייתי בחזיוני בלילה, והנה
ארבע רוחות השמים פורצות אל הים הגדול, וארבע חיות
גדולות עולות מן הים, שונות זו מזו. הראשונה כארנה,
וליה כנפי נשר. הייתי מסתפל, עד שנמרטו כנפיה ונסתלקה
מן הארץ, ועמדה על רגליה כפואדם, ונסו לה לכב
בואדם.

והנה חנה אחרת שניה, דומה לדב, ועמדה לצד אחת,
ושלש עלעות בפייה בין שניה, וכה אמרו לה: קומי אכלי
בשר הרבה.

אחרי כן הייתי רואה, והנה, (תהה) אחרת בצורת
נמר, והיו לה ארבע פנפים של עוף על גבה, וארבעה
ראשים היו לחנה, ושלטון נסו לה.

אחרי כן הייתי רואה בחזיון לילה, והנה חנה
רביעית נודעה נאמה ומקיפה מאד, וליה שנים גדולות של
ברזל, אוכלת ומדקה, ואת הנשאר רקסה ברגליה, והיא

משנה מן כל החיות הפורקות, וליה עשר קרניים.
מקבל הייתי בקרניים, והנה כרו אחרת קטנה עולה
ביניהם, ושלוש מן הקרניים הראשונות נתעקרו מלפניה.

והנה עינים פניני אדם למרו הזאת ופה מדבר גדולות.
רואה הייתי, עד שהשלכו והושמו כסאות, ועתיק
מים יושב, לבושו לבן פשלג, ושער ראשו כצמר לבן.

כסאו שכיבו אש, גלגליו אש לוהט. נהר של אש נמשך
יוצא מלפניו. אלך אלפים שמשהו, ורכוא רכבות לפניו
נעמדו, המשפט מתפרר, ובספרים פתוחים.

רואה הייתי אן, כי בגלל קול דברי גדולות שמדברת
המרו - רואה הייתי, עד שנהרקה החנה והשמד גופה
ונתנה לשרפת אש, ומשאר החיות הסירו את השלטון,

ונסו להם וסו להשאר פתיים עד יום מועד.
רואה הייתי בחזיון הלילה, והנה עם ענני השמים קרה
כא ככן אדם, נצד עתיק ימים הגיע, ולפניו הקריבוהו.

ולו נתנה ממשלה וקבוד ומלכות, וכל העמים האמות
והקשונות עובדים לו. שלטונו שלטון עולם שלא יסור,
ומלכותו לא תנזק.

נבקה רוחי בתוך גופי, אני דינאל, וחזיונות ראשי
בקהלני.

התקרבתי אצל אחד מן המלאכים העומדים. ואת
האמת בקשתי ממנו, שידיעני על זה המראה, והוא גלה
לי, ופשר הדברים הודיעני:

אלו החיות הגדולות שהן ארבע - ארבעה מלכים
יקומו בעולם.

ומן המלכות הרביעית שתמשל בעולם, ומכלו את
המלכות הקדושים העליונים (= עם ישראל). ויירשו את
המלכות בעולם, לעולם ולעולמי עולמים.

רציתי לדעת את האמת על החנה הרביעית שהייתה
שונה מכלן, נודעה ביותר, שניה ברזל, צפרניה נחשת,
אוכלת, מדקה, ונשאר ברגליה רומסת. ועל עשר הקרניים
שבראשה, ועוד (מרו) אחרת שעלתה ונסלו מפניה שלש

קרניים. והמרו הזאת, אשר עינים לה, ופה מדבר גדולות,
ומראהו גדול מתבריו. הייתי רואה, והמרו הזאת עשמה
מלקמה עם קדושים ונצחה אותם. עד שבא עתיק ימים ונסו
את המשפט (= הנקמה) לקדושים העליונים, והגיע הזמן.

והקדושים ירשו את המלוכה.
כך אמר (המלאך בתשובתו לדינאל): החנה הרביעית
זו מלכות רביעית תהנה בעולם, שתהנה שונה מן כל
המלכות, ותאכל את כל העולם ותורש אותו ותקד אותו.

ועשר הקרניים - מאותה המלכות יקומו עשרה מלכים,
ועוד אחר יקום אחריהם, והוא יהיה שונה מקודמיו,
ושלשה מלכים ישפיל. ונגד ה' העליון ידבר דבורים. ואת
הקדושים העליונים ייק, ויחשב לשנות את המועדים

והקדו, והם יקרו נתונים בינו עד זמן וזמנים נמצא זמן. ואז
יהנה מושב הדין, ואת שלטונו יסירו, להשמיד ולאבד עד
תמו. והמלכות והשלטון והגבלה של המלכים אשר תחת כל
השמים נתנת לעם קדושי עליונים, מלכותו מלכות עולם,
וכל הממשלות יעבדו לו ואליו ישמעו.

עד כאן סוף הדבר. אני דינאל, מאד התבלוני רציוני,
ומראי פני נשתינו עלי. ואת הדבר שמרתני בלבי.

עו כן ויתרבו שבעת הרוקים והאיונים של ספר דינאל, ומפיק ח ועד סוף הספר לא

דינאל
שמונה
הספר
כונה

אין וירי דבר יהיה אלו לאמר בן אום שם מני
על זה שער וגומר עד ואת

בן אום הנבא על הרי ישראל (ב) בפורסי לספר ישעיהו
נבואת השביעי, החלה קברו גוי לשמי קרובת בראית
בזרות שיה שער הוא ארץ אדם הקרובה לירושלם
אבל מפני שיצא ממנה צמח בן אליהו הורחן שמלכו
באסלייא של יון ותמלאה צמח בן ארץ אסלייא
מאכלותיו מבני אדם לבן כל ארצות אסלייא הוי
ידועם לבני אדם לזיוות מהם באמת ישאר ארצות
המערב לזיוות ננוצות לרומי שיהיה מושלת עליהם
בימי שולטנותה וממשלתה נקרא גם בן בני אדם
היה אם בן הבנות הזאת התחילה לספר הורחן כל
שערי הממון לירושלם ותבשיל העמון בארץ כולו
במרחבן שיהיה בכל עמיו באריות הימים ובמו שביארו
למעלה שיהיה בהם על המון מצרים כי היה אדם
הוא היתה הרביעית אשר תגלו ובגלותה אותה וכה
היה רכבן סמוך שעיר הוא הכר הגדול שבארץ
מרחם יונתן שיה שער הוא הכר הגדול שבארץ
התקרא רומי כי מפני שממש יצא גללי הננוצים
האוכלוסים רבים מבני אדם צמח ונקרא כולם בני
אדם וראש ממשלתם נקרא הוי שעיר (ג) ולפי ששנת
אדם לישראל היתה מליה ומבסן ומחירון מליה
עשו יצקו לבן אדם כמן ונמתי יי עליו ונמתי
שבתה ומשנה ולא אמר זה כמן ארץ אדם הממנה
לירושלם אלא על כל הארצות המיוחדות אל בני
אדם באסלייא ובארצות המערב (ד) עוד אמר ירין
הרבה אדם כמן העיר הגדולה רומי ושאר הערים
אשר מלכו בהם בני אדם (ה) וכיאר הסבה באשר
יפן היות לך אבות עולם רוצה לומר עם בני ישראל
עד שמנולו ומסרת את ישראל עיי חרב והעמון שהורג
אוחם הורמים לפי חרב במרחב בית שני ופלת ותגר
מחא מלשון גירולו על יי חרב ולרמוז למרחב בית
שני אשר בעת אדם בעת עוץ קץ כי מפני שהמרחב
בארץ בא בני אדם קרא יום המרחב פת אדם מלשון